

Nakonec mi vůbec nejlepší motor přivezli do Brna na Velkou cenu ČSSR a firemní mechanik mi tam na měřený trénink nechal ohřívací svíčky. Přiletěl jsem do Žebětína, udělalo to drc a už jsem stál. Zastavil u mne Pavel Slavíček, chytil jsem se ho za nohu a tak mě přitáhl do boxů. Opravit se to nedalo, píst s válcem byl úplně svařený dohromady.

Jednou jsem měl jet s MV Agustou v Brně, týden před tím jsme měli na Sachsenringu nějaký problém a neměli jsme na Brno motocykl do třídy 500 cm³, takže by nikdo nic nenamítal. Italský šéf Arturo Magni mi slíbil, že mi půjčí jednu tříválcovou pětistovku MV. Že mají s sebou dvě a do měřeného tréninku že se Agostini rozhodne, se kterou bude startovat. Tu zbývající že mi půjčí. Jenomže Giacomo věděl, že jsem v Brně dost ostrý soupeř, tak jednu motorku v tréninku pro jistotu uhnal, aby měl klid.

Čert je vzal všechny i s jejich tříválcí a šestiválci. Mne opravdu těšila jedna věc. Když jsme začali jezdit mistrovství světa, tak se na nás všichni dívali jak na cvičené opice. To nás strašně uráželo a museli jsme tenhle názor zlomit. Všim, nejenom motocykly, jízdou po trati, výsledky. Třeba i oblečením. Vždyť my jsme si